

**TÒA ÁN NHÂN DÂN
QUẬN Ô MÔN
THÀNH PHỐ CẦN THƠ**

**CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc**

Bản án số: 92/2024/DS-ST
Ngày: 30-8-2024
V/v tranh chấp bồi thường thiệt
hại ngoài hợp đồng do sức khỏe
bị xâm phạm

**NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM**

TÒA ÁN NHÂN DÂN QUẬN Ô MÔN, THÀNH PHỐ CẦN THƠ

- Thành phần Hội đồng xét xử sơ thẩm gồm có:

Thẩm phán – Chủ tọa phiên tòa: Bà Lê Thị Thúy Hằng

Các Hội thẩm nhân dân:

1. Bà Võ Thị Thúy Đoan
2. Ông Bùi Quang Nghĩa

- Thư ký phiên tòa: Bà Đinh Ngọc Anh – Thư ký Tòa án nhân dân quận Ô Môn, thành phố Cần Thơ.

- Đại diện Viện kiểm sát nhân dân quận Ô Môn tham gia phiên tòa: Bà Trần Cẩm Tú – Kiểm sát viên.

Trong các ngày 21 và 30 tháng 8 năm 2024 tại trụ sở Tòa án nhân dân quận Ô Môn, thành phố Cần Thơ xét xử sơ thẩm công khai vụ án thụ lý số: 215/2023/TLST-DS ngày 23 tháng 11 năm 2023 về việc “Tranh chấp bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng do sức khỏe bị xâm phạm” theo Quyết định đưa vụ án ra xét xử số: 177/2024/QĐXXST-DS ngày 07 tháng 8 năm 2024, giữa các đương sự:

- Nguyên đơn: Ông **Nguyễn Chí T**, sinh năm 1988. Địa chỉ: **Khu V, phường P, quận Ô, thành phố Cần Thơ.**

Đại diện theo ủy quyền: Ông **Võ Văn S**, sinh năm 1971. Địa chỉ: **Khu V, phường C, quận Ô, thành phố Cần Thơ.** (Hợp đồng ủy quyền ngày 14/6/2023)
(Có mặt)

- Bị đơn: Ông **Phạm Công K**, sinh năm 2001. Địa chỉ: **Khu V, phường T, quận Ô, thành phố Cần Thơ**.

Đại diện theo ủy quyền: Ông **Lê Văn N**, sinh năm 1955. Địa chỉ: **Khu V, phường T, quận Ô, thành phố Cần Thơ**. (Giấy ủy quyền ngày 18/12/2023) (Có mặt)

- Người có quyền lợi và nghĩa vụ liên quan:

1) Bà **Nguyễn Thị C**, sinh năm 1966. Địa chỉ: **Khu V, phường P, quận Ô, thành phố Cần Thơ**. (Có mặt)

2) Bà **Nguyễn Ánh H**, sinh năm 1968. Địa chỉ: **Khu V, phường P, quận Ô, thành phố Cần Thơ**. (Có mặt)

- Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của nguyên đơn:

Luật sư **Đỗ Vinh Q** – Luật sư **V**, thuộc **Đoàn Luật sư thành phố C**. Địa chỉ: **Số B, khu V, phường C, quận Ô, thành phố Cần Thơ**. (Có mặt)

- Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của bị đơn:

Ông **Lê Văn P** – Luật sư **Công ty TNHH MTV L**, thuộc **Đoàn Luật sư thành phố C**. Địa chỉ: **Ấp T, xã T, huyện V, thành phố Cần Thơ**. (Có mặt)

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Theo đơn khởi kiện đề ngày 06/12/2022, đơn khởi kiện bổ sung đề ngày 19/8/2024 và quá trình giải quyết, nguyên đơn ông **Nguyễn Chí T** (Có ông **Võ Văn S** đại diện theo ủy quyền) trình bày:

Ngày 25/3/2021, trong lúc ông **Nguyễn Chí T** đi qua lộ (**Quốc lộ I**) thuộc khu vực **Bình Phước, phường P, quận Ô, thành phố Cần Thơ (gần cầu S)** thì bất ngờ bị ông **Phạm Công K** điều khiển xe mô tô (không rõ biển số) chạy từ hướng **quận B về quận Ô** với tốc độ cao, đụng vào ông **T** gây thương tích cho ông **T**. Ông **T** bị đứt lìa chân phải, ông **T** được người nhà đưa đến **Bệnh viện Đ1** điều trị thương tích, với thời gian điều trị, chi phí điều trị và các thiệt hại sức khỏe khác do bị tai nạn như sau:

Tổng thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện là 31 ngày (lần 1: từ 25/3/2021 đến 15/4/2021, lần 2: từ ngày 06/7/2021 đến 14/7/2021) và 04 lần tái khám tại bệnh viện.

- Tiền thuốc theo toa vé là 146.559.493 đồng (Một trăm bốn mươi sáu triệu năm trăm năm mươi chín nghìn bốn trăm chín mươi ba đồng) (kèm theo bảng kê).

- Chi phí cho 02 người trực tiếp chăm sóc nạn nhân trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện (bao gồm: đi về, ăn ở, sinh hoạt): 150.000 đồng/2người/ngày x 31 ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Ngày công lao động 02 người nuôi bệnh: 31 ngày x 2 người = 62 ngày x 200.000đ/ngày = 12.400.000 đồng (Mười hai triệu bốn trăm nghìn đồng).

- Tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian điều trị nội trú: 31 ngày x 300.000đ/ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục từ tháng 7/2021 đến tháng 12/2022 - tính tròn 17 tháng (là 510 ngày): 510 ngày x 300.000đ/ngày = 153.000.000 đồng (Một trăm năm mươi ba triệu đồng).

- Tiền tổn thất tinh thần của ông **T** là: 03 tháng x 1.500.000đ/tháng = 4.500.000 đồng (Bốn triệu năm trăm nghìn đồng).

- Tiền chăm sóc bồi dưỡng cho ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục là: 20.000.000 đồng (Hai mươi triệu đồng).

- Chi phí khác phục vụ điều trị, tái khám điều trị là: 2.400.000 đồng (Hai triệu bốn trăm nghìn đồng) (04 lần tái khám điều trị thương tích).

Tổng cộng các khoản là: 357.459.000 đồng (Ba trăm năm mươi bảy triệu bốn trăm năm mươi chín ngàn đồng).

Hiện nay sức khỏe của ông **T** chưa được hồi phục, chưa tự vận động được trong sinh hoạt hàng ngày. Từ khi bị tai nạn đến nay, Công an quận Ô đã nhiều lần giải quyết việc bồi thường thiệt hại sức khỏe cho ông **T** nhưng ông **K** không bồi thường toàn bộ khoản tiền chi phí điều trị thương tích. Vụ việc trên đã làm ảnh hưởng rất lớn đến sức khỏe của ông **T**, ảnh hưởng lớn đến đời sống tinh thần và cả gia đình của ông **T**, ảnh hưởng đến quyền và lợi ích hợp pháp của ông **T** theo quy định của pháp luật. Ông **T** yêu cầu buộc ông **K** bồi thường thiệt hại sức khỏe số tiền là 357.459.000 đồng (Ba trăm năm mươi bảy triệu bốn trăm năm mươi chín ngàn đồng).

Sau đó ông **T** thay đổi yêu cầu khởi kiện như sau: Tổng thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện là 31 ngày (lần 1: từ 25/3/2021 đến 15/4/2021, lần 2: từ ngày 06/7/2021 đến 14/7/2021) và 04 lần tái khám tại bệnh viện.

- Tiền thuốc theo toa vé là: 70.500.000 đồng (Bảy mươi triệu năm trăm nghìn đồng) (hóa đơn toa vé).

- Chi phí cho 02 người trực tiếp chăm sóc nạn nhân trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện (bao gồm: đi về, ăn ở, sinh hoạt): 150.000 đồng/2người/ngày x 31 ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Ngày công lao động 02 người nuôi bệnh: 31 ngày x 2 người = 62 ngày x 200.000đ/ngày = 12.400.000 đồng (Mười hai triệu bốn trăm nghìn đồng).

- Tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian điều trị nội trú: 31 ngày x 300.000đ/ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục từ tháng 7/2021 đến tháng 12/2022 - tính tròn 17 tháng (là 510 ngày). Ông **T** chỉ yêu cầu tính 09 tháng (270 ngày) do là lao động phổ thông (là thợ hồ): 270 ngày x 300.000đ/ngày = 81.000.000 đồng (**T1** mười một triệu đồng).

- Tiền tổn thất tinh thần của ông **T** là: 40 tháng x 2.340.000đ/tháng = 93.600.000 đồng (Chín mươi ba triệu sáu trăm nghìn đồng).

- Tiền chăm sóc bồi dưỡng cho ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục là: 20.000.000 đồng (Hai mươi triệu đồng).

- Chi phí khác phục vụ điều trị, tái khám điều trị là: 2.400.000 đồng (Hai triệu bốn trăm nghìn đồng) (04 lần tái khám điều trị thương tích).

Tổng cộng các khoản là: 298.500.000 đồng (Hai trăm chín mươi tám triệu năm trăm nghìn đồng).

Trong thời gian ông **T** điều trị thương tích thì ông **K** có hỗ trợ cho ông **T** số tiền 35.000.000 đồng (Ba mươi lăm triệu đồng) nên ông **T** đồng ý căn trừ số tiền này, ông **T** yêu cầu ông **K** bồi thường thiệt hại sức khỏe tổng số tiền là 263.500.000 đồng (Hai trăm sáu mươi ba triệu năm trăm nghìn đồng) theo quy định pháp luật.

*Tại Bản tự khai ngày 06/12/2023, ngày 19/01/2024 và quá trình giải quyết vụ án, bị đơn ông **Phạm Công K** (Có ông **Lê Văn N** đại diện theo ủy quyền) trình bày:*

Vào ngày 25/03/2021, ông **Phạm Công K** chạy xe đi làm công ty ở **Khu V**, trên đường về **Quốc lộ I**, đến gần cầu **S**, khoảng 19 giờ ông **K** đang chạy xe tuyến đường 01 chiều, có dải phân cách thì ông **Nguyễn Chí T** đột nhiên từ dải phân cách chạy ngang lộ, ông **K** không xoay trở kịp để lái xe tránh nên đã va chạm gây thương tích ngoài ý muốn. Trong lúc xảy ra tai nạn, ông **K** với ông **T** cùng đi chung xe cấp cứu đến **Bệnh viện Đ1** để điều trị thương tích, hơi thở của ông **T** đã có uống rượu nên cũng không tỉnh táo khi qua đường.

Đội cảnh sát giao thông số B có đến hiện trường xác minh vụ tai nạn giao thông, thụ lý hồ sơ chờ ngày hòa giải. Trong thời gian điều trị, gia đình ông K có hỗ trợ cho ông T số tiền 35.000.000 đồng (Ba mươi lăm triệu đồng) và thăm nom tại Bệnh viện Đ1 tổng cộng 05 lần. Đến ngày 28/05/2021, Đội CSGT số 2 mời hai bên đến hòa giải, qua kết luận xác minh hiện trường đồng chí T2 và đồng chí Đ là cán bộ Đội CSGT số 2 thụ lý hồ sơ giải thích cho biết ông T là người đi bộ không đúng luật, không có làn đường dành cho người đi bộ, còn vượt dải phân cách băng qua đường nên làm ảnh hưởng đến tai nạn giao thông gây thương tích, vận động hai bên thỏa thuận thương lượng với nhau vì ngoài ý muốn của người lái xe, gia đình ông K hứa hỗ trợ thêm số tiền 15.000.000 đồng (Mười lăm triệu đồng) nhưng gia đình ông T không đồng ý và đi giám định thương tích.

Qua kết quả giám định, Đội CSGT số 2 mời lần 2 vào ngày 29/09/2021 để hòa giải nhưng phía gia đình ông T không đến dự và báo với Cảnh sát giao thông nếu Tòa án mời mới đi. Đến ngày 22/11/2022, Đội CSGT số 2 mời hòa giải thì gia đình ông T yêu cầu bồi thường toàn bộ theo hóa đơn điều trị thương tích của Bệnh viện là 147.000.000 đồng (Một trăm bốn mươi bảy triệu đồng). Gia đình ông K không có khả năng nên gia đình ông T yêu cầu Đội CSGT số 2 chuyển hồ sơ đến Tòa án nhân dân quận Ô Môn giải quyết.

Xét thấy việc yêu cầu bồi thường quá mức quy định về kinh tế của gia đình ông K trong thu nhập cuộc sống. Hiện tại gia đình ông K không ruộng đất, sống bằng nghề làm thuê, lao động tự do, cuộc sống bấp bênh. Cha mẹ đã ly hôn, không sống chung với cha mẹ mà sống với ông bà ngoại từ nhỏ đến nay, ông bà ngoại đã 66-67 tuổi, không còn sức lao động. Ông K là lao động chính để chăm lo cho ông bà ngoại lúc tuổi già ốm đau bất thường.

Ông K xin được hỗ trợ gia đình ông T tổng số tiền 65.000.000 đồng (Sáu mươi lăm triệu đồng) vì ông T có phần lỗi của người đi bộ, vượt dải phân cách băng qua đường, không giữ được khoảng cách an toàn cho người lái xe và người đi bộ, nên xảy ra tai nạn giao thông ngoài ý muốn, hoàn cảnh gia đình ông K rất khó khăn vì việc làm không ổn định, còn phải nuôi ông bà ngoại già yếu.

Ông K đã hỗ trợ cho ông T số tiền 35.000.000 đồng (Ba mươi lăm triệu đồng), ông K đồng ý hỗ trợ thêm cho ông T số tiền 30.000.000 đồng (Ba mươi triệu đồng).

Tại Bản tự khai ngày 02/4/2024, Biên bản lấy lời khai ngày 04/5/2024 và quá trình giải quyết vụ án, Người có quyền lợi và nghĩa vụ liên quan bà Nguyễn Ánh H trình bày:

Bà là mẹ ruột của ông Nguyễn Chí T. Ngày 25/3/2021, bà nghe tin trong lúc ông T đi qua lộ (Quốc lộ I) thuộc khu vực Bình Phước, phường P, quận Ô (gần cầu S) thì bị ông Phạm Công K điều khiển xe mô tô đụng vào ông T, ông T bị đứt lia chân phải. Tại thời điểm xảy ra tai nạn thì bà không trực tiếp chứng kiến. Khi hay tin thì bà cùng với người trong gia đình đến nơi xảy ra tai nạn và trực tiếp đưa ông T đến Bệnh viện Đ1 điều trị thương tích. Bà cùng với dì ruột của ông T là bà Nguyễn Thị Cương trực t xuyên suốt chăm sóc nuôi bệnh cho ông T tại bệnh viện. Với thời gian điều trị, chi phí điều trị và các thiệt hại sức khỏe khác như sau:

1. Tổng thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện là 31 ngày (lần 1: từ 25/3/2021 đến 15/4/2021, lần 2: từ ngày 06/7/2021 đến 14/7/2021) và 04 lần tái khám tại bệnh viện.

- Tiền thuốc theo toa vé là: 146.559.493 đồng (Một trăm bốn mươi sáu triệu năm trăm năm mươi chín nghìn bốn trăm chín mươi ba đồng) (kèm theo bảng kê).

- Tiền mất thu nhập của T trong thời gian điều trị nội trú: 31 ngày x 300.000đ/ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Tiền mất thu nhập của ông T trong thời gian thương tích chưa bình phục từ tháng 7/2021 đến nay (tháng 12/2022) - tính tròn 17 tháng (là 510 ngày): 510 ngày x 300.000đ/ngày = 153.000.000 đồng (Một trăm năm mươi ba triệu đồng).

- Tiền tổn thất tinh thần của ông T là: 03 tháng x 1.500.000đ/tháng = 4.500.000 đồng (Bốn triệu năm trăm nghìn đồng).

- Tiền chăm sóc bồi dưỡng cho ông T trong thời gian thương tích chưa bình phục là: 20.000.000 đồng (Hai mươi triệu đồng).

- Chi phí khác phục vụ điều trị, tái khám điều trị là: 2.400.000 đồng (Hai triệu bốn trăm nghìn đồng) (04 lần tái khám điều trị thương tích).

- Hiện tại ông T cần phải phẫu thuật để lấy thiết bị nẹp inox trong chỗ thương tích với chi phí là: 15.000.000 đồng (Mười lăm triệu đồng) nhưng gia đình chưa có tiền để làm phẫu thuật cho ông T.

2. Chi phí cho 02 người trực tiếp chăm sóc nuôi bệnh cho ông **T** là **Nguyễn Anh H** và **Nguyễn Thị C**, do ông **T** bị đứt lìa chân phải cần phải có 02 người nâng đỡ trong điều trị. Gồm các chi phí sau:

- Chi phí cho 02 người trực tiếp chăm sóc trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện (bao gồm: đi về, ăn ở, sinh hoạt): 150.000 đồng/2người/ngày x 31 ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Ngày công lao động 02 người nuôi bệnh: 31 ngày x 02 người = 62 ngày x 200.000đ/ngày = 12.400.000 đồng (Mười hai triệu bốn trăm nghìn đồng).

Tổng cộng các khoản là: 372.459.000 đồng (Ba trăm bảy mươi hai triệu bốn trăm năm mươi chín nghìn đồng).

Hiện nay sức khỏe của ông **T** chưa được hồi phục, chưa tự vận động được trong sinh hoạt hàng ngày. Ông **T** chưa lập gia đình (chưa có vợ con và đang sống chung với gia đình). Ông **T** là lao động tự do với nghề nghiệp là thợ hồ (thợ xây).

Từ khi bị tai nạn trên đến nay, **Công an quận Ô** đã nhiều lần giải quyết việc bồi thường thiệt hại sức khỏe cho ông **T** nhưng ông **K** chỉ bồi thường cho ông **T** số tiền 35.000.000 đồng (Ba mươi lăm triệu đồng). Số tiền còn lại là 337.459.000 đồng (Ba trăm ba mươi bảy triệu bốn trăm năm mươi chín nghìn đồng) đến nay ông **K** không tiếp tục bồi thường.

Bà thống nhất với yêu cầu khởi kiện của ông **T** về việc yêu cầu buộc ông **K** bồi thường thiệt hại sức khỏe số tiền là 357.459.000 đồng (Ba trăm năm mươi bảy triệu bốn trăm năm mươi chín nghìn đồng).

Bà có nghề nghiệp là nội trợ, khi có người thuê thì bà đi làm phụ giúp việc nhà với thu nhập là 200.000 đồng/ngày. Khi ông **T** bị tai nạn, bà là người trực tiếp chăm sóc ông **T** trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện là 31 ngày, do đó thu nhập của bà bị mất là 31 ngày, cụ thể:

- Ngày công lao động: 200.000đ/ngày x 31 ngày = 6.200.000 đồng (Sáu triệu hai trăm nghìn đồng).

- Chi phí chăm sóc ông **T** trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện (đi về, ăn ở, sinh hoạt) cụ thể: 150.000 đồng/ngày x 31 ngày = 4.650.000 đồng (Bốn triệu sáu trăm năm mươi nghìn đồng).

Vụ việc trên đã làm ảnh hưởng rất lớn đến sức khỏe của ông **T**, ảnh hưởng đến đời sống tinh thần và cả gia đình của ông **T**, làm ảnh hưởng đến quyền và

lợi ích hợp pháp của ông **T** nên đề nghị Tòa án xem xét giải quyết yêu cầu khởi kiện của ông **T** theo quy định của pháp luật.

Tại Bản tự khai ngày 02/4/2024, Biên bản lấy lời khai ngày 04/5/2024 và quá trình giải quyết vụ án, Người có quyền lợi và nghĩa vụ liên quan bà Nguyễn Thị C trình bày:

Bà là di ruột của ông Nguyễn Chí T. Ngày 25/3/2021, bà nghe tin trong lúc **T** đi qua lộ (Quốc lộ I) thuộc khu vực Bình Phước, phường P, quận Ô (gần cầu S) thì bị ông Phạm Công K điều khiển xe mô tô đụng vào ông **T**, ông **T** bị đứt lìa chân phải. Tại thời điểm xảy ra tai nạn thì bà không trực tiếp chứng kiến tai nạn. Khi hay tin thì bà cùng với người trong gia đình ông **T** đến nơi xảy ra tai nạn và trực tiếp đưa ông **T** đến Bệnh viện Đ1 điều trị thương tích. Bà cùng với mẹ ruột của ông **T** là bà Nguyễn Ánh H là người trực tiếp xuyên suốt chăm sóc nuôi bệnh cho ông **T** tại bệnh viện. Với thời gian điều trị, chi phí điều trị và các thiệt hại sức khỏe khác như sau:

1. Tổng thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện là 31 ngày (lần 1: từ 25/3/2021 đến 15/4/2021, lần 2: từ ngày 06/7/2021 đến 14/7/2021) và 04 lần tái khám tại bệnh viện.

- Tiền thuốc theo toa vé là: 146.559.493 đồng (Một trăm bốn mươi sáu triệu năm trăm năm mươi chín nghìn bốn trăm chín mươi ba đồng) (kèm theo bảng kê).

- Tiền mất thu nhập của **T** trong thời gian điều trị nội trú: 31 ngày x 300.000đ/ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục từ tháng 7/2021 đến nay (tháng 12/2022) - tính tròn 17 tháng (là 510 ngày): 510 ngày x 300.000đ/ngày = 153.000.000 đồng (Một trăm năm mươi ba triệu đồng).

- Tiền tổn thất tinh thần của ông **T** là: 03 tháng x 1.500.000đ/tháng = 4.500.000 đồng (Bốn triệu năm trăm nghìn đồng).

- Tiền chăm sóc bồi dưỡng cho ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục là: 20.000.000 đồng (Hai mươi triệu đồng).

- Chi phí khác phục vụ điều trị, tái khám điều trị là: 2.400.000 đồng (Hai triệu bốn trăm nghìn đồng) (04 lần tái khám điều trị thương tích).

- Hiện tại ông **T** cần phải phẫu thuật để lấy thiết bị nẹp inox trong chỗ thương tích, với chi phí là: 15.000.000 đồng (Mười lăm triệu đồng) nhưng gia đình chưa có tiền để làm phẫu thuật cho ông **T**.

2. Chi phí cho 02 người trực tiếp chăm sóc nuôi bệnh cho ông **T** là **Nguyễn Anh H** và **Nguyễn Thị C**, do ông **T** bị đứt lìa chân phải cần phải có 02 người nâng đỡ trong điều trị. Gồm các chi phí sau:

- Chi phí cho 02 người trực tiếp chăm sóc trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện (bao gồm: đi về, ăn ở, sinh hoạt): 150.000 đồng/2người/ngày x 31 ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Ngày công lao động 02 người nuôi bệnh: 31 ngày x 2 người = 62 ngày x 200.000đ/ngày = 12.400.000 đồng (Mười hai triệu bốn trăm nghìn đồng).

Tổng cộng các khoản là: 372.459.000 đồng (Ba trăm bảy mươi hai triệu bốn trăm năm mươi chín nghìn đồng).

Hiện nay sức khỏe của ông **T** chưa được hồi phục, chưa tự vận động được trong sinh hoạt hàng ngày. Ông **T** chưa lập gia đình (chưa có vợ con và đang sống chung với gia đình). Ông **T** là lao động tự do với nghề nghiệp là thợ hồ (thợ xây).

Từ khi bị tai nạn trên đến nay, **Công an quận Ô** đã nhiều lần giải quyết việc bồi thường thiệt hại sức khỏe cho ông **T** nhưng ông **K** chỉ bồi thường cho ông **T** số tiền 35.000.000 đồng (Ba mươi lăm triệu đồng). Số tiền còn lại là 337.459.000 đồng (Ba trăm ba mươi bảy triệu bốn trăm năm mươi chín nghìn đồng) đến nay ông **K** không tiếp tục bồi thường.

Bà thống nhất với yêu cầu khởi kiện của ông **T** về việc yêu cầu buộc ông **K** bồi thường thiệt hại sức khỏe số tiền là 357.459.000 đồng (Ba trăm năm mươi bảy triệu bốn trăm năm mươi chín nghìn đồng).

Bà có nghề nghiệp là nội trợ, khi có người thuê thì bà đi làm phụ giúp việc nhà với thu nhập là 200.000 đồng/ngày. Khi ông **T** bị tai nạn, bà là người trực tiếp chăm sóc ông **T** trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện là 31 ngày, do đó thu nhập của bà bị mất là 31 ngày, cụ thể:

- Ngày công lao động: 200.000đ/ngày x 31 ngày = 6.200.000 đồng (Sáu triệu hai trăm nghìn đồng).

- Chi phí chăm sóc ông **T** trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện (đi về, ăn ở, sinh hoạt) cụ thể: 150.000 đồng/ngày x 31 ngày = 4.650.000 đồng (Bốn triệu sáu trăm năm mươi nghìn đồng).

Vụ việc trên đã làm ảnh hưởng rất lớn đến sức khỏe của ông **T**, ảnh hưởng đến đời sống tinh thần và cả gia đình của ông **T**, làm ảnh hưởng đến quyền và

lợi ích hợp pháp của ông **T** nên đề nghị Tòa án xem xét giải quyết yêu cầu khởi kiện của ông **T** theo quy định của pháp luật.

Tại phiên tòa,

- Đại diện nguyên đơn trình bày: Nguyên đơn thay đổi bổ sung yêu cầu khởi kiện như sau: Tổng thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện là 31 ngày (lần 1: từ 25/3/2021 đến 15/4/2021, lần 2: từ ngày 06/7/2021 đến 14/7/2021) và 04 lần tái khám tại bệnh viện.

- Tiền thuốc theo toa vé là: 70.500.000 đồng (Bảy mươi triệu năm trăm nghìn đồng) (hóa đơn toa vé).

- Chi phí cho 02 người trực tiếp chăm sóc nạn nhân trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện (bao gồm: đi về, ăn ở, sinh hoạt): 150.000 đồng/2người/ngày x 31 ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Ngày công lao động 02 người nuôi bệnh: 31 ngày x 2 người = 62 ngày x 200.000đ/ngày = 12.400.000 đồng (Mười hai triệu bốn trăm nghìn đồng).

- Tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian điều trị nội trú: 31 ngày x 300.000đ/ngày = 9.300.000 đồng (Chín triệu ba trăm nghìn đồng).

- Tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục từ tháng 7/2021 đến tháng 12/2022 - tính tròn 17 tháng (là 510 ngày). Ông **T** chỉ yêu cầu tính 09 tháng (270 ngày) do là lao động phổ thông (là thợ hồ): 270 ngày x 300.000đ/ngày = 81.000.000 đồng (**T1** mười một triệu đồng).

- Tiền tổn thất tinh thần của ông **T** là: 40 tháng x 2.340.000đ/tháng = 93.600.000 đồng (Chín mươi ba triệu sáu trăm nghìn đồng).

- Tiền chăm sóc bồi dưỡng cho ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục là: 20.000.000 đồng (Hai mươi triệu đồng).

- Chi phí khác phục vụ điều trị, tái khám điều trị là: 2.400.000 đồng (Hai triệu bốn trăm nghìn đồng) (04 lần tái khám điều trị thương tích).

Tổng cộng các khoản là: 298.500.000 đồng (Hai trăm chín mươi tám triệu năm trăm ngàn đồng).

Trong thời gian ông **T** điều trị thương tích thì ông **K** có hỗ trợ cho ông **T** số tiền 35.000.000 đồng (Ba mươi lăm triệu đồng) nên ông **T** đồng ý căn trừ số tiền này, ông **T** yêu cầu ông **K** bồi thường thiệt hại sức khỏe tổng số tiền là 263.500.000 đồng (Hai trăm sáu mươi ba triệu năm trăm ngàn đồng) theo quy định pháp luật.

- Đại diện bị đơn: Đồng ý bồi thường theo hóa đơn tiền thuốc cho nguyên đơn nhưng đã bồi thường được 35.000.000 đồng (Ba mươi lăm triệu đồng) nên đồng ý bồi thường thêm cho nguyên đơn 40.000.000 đồng (Bốn mươi triệu đồng). Tai nạn xảy ra do hai bên đều có vi phạm luật giao thông đường bộ, gia đình bị đơn khó khăn, cha mẹ bị đơn ly hôn, bị đơn sống với ông bà ngoại nên không có khả năng bồi thường số tiền lớn. Yêu cầu Tòa án giải quyết theo quy định pháp luật.

- Người có quyền lợi và nghĩa vụ liên quan bà **Nguyễn Anh H** và bà **Nguyễn Thị C**: Không đồng ý với ý kiến của đại diện bị đơn, yêu cầu Tòa án giải quyết theo quy định pháp luật.

- Đại diện nguyên đơn trình bày: Không đồng ý với ý kiến của đại diện bị đơn, yêu cầu Tòa án giải quyết theo quy định pháp luật.

- Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của nguyên đơn trình bày quan điểm: Việc xảy ra tai nạn giao thông đều do lỗi của hai bên gây ra nhưng khi giám định sức khỏe thì tỷ lệ thương tích của ông **T** lên đến 41%. Tuy nhiên, khi xảy ra tai nạn đến nay phía bị đơn chỉ hỗ trợ bồi thường số tiền 35.000.000 đồng và không có khoản bồi thường nào khác. Đồng thời, việc cung cấp tài liệu, chứng cứ chứng minh thu nhập 300.000 đồng/ngày của nguyên đơn rất khó để cung cấp do lao động phổ thông hiện nay tại địa phương không có hợp đồng lao động, chỉ có thuê mướn bằng miệng làm việc hằng ngày. Do đó, đề nghị hội đồng xét xử chấp nhận toàn bộ yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn.

- Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của nguyên đơn trình bày quan điểm: Đây là yêu cầu bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng nên cần xác định lỗi do ai gây ra. Trong vụ tai nạn lỗi chính là do ông **T** vì đột nhiên từ dải phân cách chạy ngang lộ, ông **K** không xoay trở kịp để lái xe tránh nên đã va chạm gây thương tích ngoài ý muốn. Ông **T** có đồng nộ còn nên cũng không tỉnh táo khi qua đường. Theo thông báo kết quả điều tra, xác minh, giải quyết vụ tai nạn giao thông kết luận nguyên nhân xảy ra tai nạn do người đi bộ qua đường không đúng quy định, người lái xe không thể lường trước được nên xảy ra tai nạn. Căn cứ khoản 2 Điều 584; khoản 2, khoản 3 Điều 585; điểm b khoản 1 Điều 590; khoản 3 Điều 601 Bộ luật dân sự thì cần xác định thiệt hại xảy ra do sự kiện bất khả kháng, bị thiệt hại do lỗi đến đâu thì bồi thường đến đó. Theo kết luận của **Phòng cảnh sát giao thông đường bộ - đường sắt Công an thành phố C** nguyên nhân của vụ tai nạn do người đi bộ qua đường không đảm bảo an toàn, gây tai nạn giao thông. Đồng thời phía bị đơn dù hoàn cảnh khó khăn nhưng cũng có thiện chí bồi thường. Việc **Đội cảnh sát giao thông số B** có ý kiến về vụ tai nạn

giao thông là chưa phù hợp, nguyên nhân của vụ tai nạn do người đi bộ đi không đúng quy định, gây tai nạn giao thông nên đề nghị Hội đồng xét xử không chấp nhận yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn.

- Ý kiến của Kiểm sát viên: Về tố tụng: Tòa án thụ lý vụ án, xác định quan hệ pháp luật, xác định tư cách đương sự và tiến hành thu thập chứng cứ đúng quy định. Thẩm phán được phân công thụ lý giải quyết vụ án đã thực hiện đúng, đầy đủ quy định tại Điều 203 Bộ luật tố tụng dân sự năm 2015. Người tham gia tố tụng đã thực hiện đúng, đầy đủ quyền và nghĩa vụ tố tụng theo quy định của pháp luật.

Về nội dung: Qua xem xét đối chiếu các tài liệu chứng cứ do ông **T** cung cấp đã xác định được các chi phí hợp lý cho việc cứu chữa, bồi dưỡng, phục hồi sức khỏe, tiền thu nhập thực tế bị mất với tổng số tiền 185.197.142 đồng (Một trăm tám mươi lăm triệu một trăm chín mươi bảy nghìn một trăm bốn mươi hai đồng), cụ thể như sau:

Ông **T** điều trị nội trú tại **Bệnh viện Đ1** là 31 ngày (lần 01: từ 25/3/2021 đến 15/4/2021; lần 02: từ ngày 06/7/2021 đến 14/7/2021) và tái khám tại bệnh viện.

+ Tiền thuốc qua các hóa đơn hợp lệ: tổng số tiền 70.564.882 (Bút lục số 235, 242, 243, 247, 248, 249, 250, 251, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 262, 263, 265, 266, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 277, 279).

+ Thu nhập thực tế bị mất của ông **T** trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện 31 ngày: số tiền 5.258.065 đồng (áp dụng điểm b khoản 2 Điều 7 Nghị quyết số 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/9/2022 của Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao).

+ Tiền chăm sóc bồi dưỡng cho ông **T** trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện 31 ngày: số tiền 5.258.065 đồng (áp dụng điểm b khoản 1 Điều 7 Nghị quyết số 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/9/2022 của Hội đồng Thẩm phán TAND tối cao).

+ Tiền tổn thất tinh thần của ông **T**: số tiền 93.600.000 đồng (áp dụng khoản 2 Điều 590 Bộ luật dân sự năm 2015).

+ Thu nhập thực tế bị mất của bà **Nguyễn Ánh H** (người chăm sóc ông **T** trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện: số tiền 5.258.065 đồng (áp dụng điểm b khoản 3 Điều 7 Nghị quyết số 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/9/2022 của Hội đồng thẩm phán TAND tối cao).

+ Thu nhập thực tế bị mất của bà **Nguyễn Thị C** (người chăm sóc ông **T** trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện: số tiền 5.258.065 đồng (áp dụng điểm b khoản 3 Điều 7 Nghị quyết số 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/9/2022 của Hội đồng thẩm phán TAND tối cao).

Ngoài ra, theo quy định tại khoản 4 Điều 585 Bộ luật dân sự: “Khi bên bị thiệt hại có lỗi trong việc gây thiệt hại thì không được bồi thường phần thiệt hại do lỗi của mình gây ra”.

Xét về lỗi thì ông **T** và ông **K** đều có lỗi không chấp hành luật giao thông đường bộ dẫn đến xảy ra vụ tai nạn giao thông, nên mỗi bên đương sự phải tự chịu phần thiệt hại do lỗi của mình gây ra. Tuy nhiên, đối với ông **K** là người điều khiển xe mô tô là nguồn nguy hiểm cao độ, không xử lý tình huống tốt nên xảy ra vụ tai nạn giao thông nêu trên, do đó ông **K** phải chịu phần lỗi nhiều hơn so với ông **T** là người đi bộ.

Đối với thiệt hại đã xác định được tổng số tiền 185.197.142 đồng, do đó cần buộc ông **K** phải bồi thường cho ông **T** số tiền bị thiệt hại là 111.118.285 đồng (Một trăm mười một triệu một trăm mười tám nghìn hai trăm tám mươi lăm đồng), sau khi cần trừ số tiền 35.000.000 đồng (Ba mươi lăm triệu đồng) đã đưa trước cho ông **T**, nay ông **K** bồi thường thêm số tiền là 76.118.285 đồng (Bảy mươi sáu triệu một trăm mười tám nghìn hai trăm tám mươi lăm đồng).

Đối với yêu cầu bồi thường mất thu nhập của ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục số tiền 81.000.000 đồng; chi phí khác phục vụ điều trị, tái khám điều trị số tiền 2.400.000 đồng; chi phí cho 02 người trực tiếp chăm sóc ông **T** trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện (đi về, ăn ở, sinh hoạt) số tiền 9.300.000 đồng. Nhận thấy, nguyên đơn không có tài liệu chứng cứ gì chứng minh cho các chi phí này nên không có cơ sở chấp nhận.

Từ những phân tích trên đề nghị Hội đồng xét xử: áp dụng Điều 584, 585 và 590 Bộ luật dân sự. Nghị quyết số 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/9/2022 của Hội đồng thẩm phán TAND tối cao.

Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn ông **Nguyễn Chí T**. Buộc bị đơn ông **Nguyễn Công K1** bồi thường thiệt hại về sức khỏe cho ông **Nguyễn Chí T** số tiền 76.118.285 đồng (Bảy mươi sáu triệu một trăm mười tám nghìn hai trăm tám mươi lăm đồng).

Về án phí: Đương sự phải chịu theo quy định pháp luật.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

Sau khi nghiên cứu các tài liệu có trong hồ sơ vụ án được thẩm tra tại phiên tòa và căn cứ vào kết quả tranh luận tại phiên tòa, Hội đồng xét xử nhận định:

[1] Về quan hệ pháp luật: Theo đơn khởi kiện và các chứng cứ trong hồ sơ vụ án, nguyên đơn cho rằng bị đơn điều khiển xe mô tô với tốc độ cao đụng vào người của nguyên đơn, gây thương tích ảnh hưởng đến sức khỏe của nguyên đơn, sau đó phát sinh tranh chấp nên nguyên đơn khởi kiện. Đây là tranh chấp

về bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng giữa cá nhân với cá nhân, được pháp luật dân sự điều chỉnh nên xác định quan hệ pháp luật là “Tranh chấp bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng do sức khỏe bị xâm phạm” thuộc thẩm quyền giải quyết của Tòa án theo quy định tại khoản 6 Điều 26, điểm a khoản 1 Điều 35, Điều 39 của Bộ luật tố tụng dân sự.

[2] Về nội dung vụ án:

* Xét yêu cầu và ý kiến của các đương sự:

Đại diện nguyên đơn cho rằng, vào ngày 25/3/2021 nguyên đơn ông Nguyễn Chí T đi qua lộ (Quốc lộ I) thuộc khu vực Bình Phước, phường P, quận Ô (gần cầu S) thì bất ngờ bị ông Phạm Công K điều khiển xe mô tô biển số 65E1-460.36 chạy từ hướng quận B về quận Ô với tốc độ cao đụng vào ông T gây thương tích, ông T bị đứt lìa chân phải với tỷ lệ thương tích là 41%. Ông T được người nhà đưa đến Bệnh viện Đ1 điều trị thương tích nên ông T yêu cầu ông K bồi thường thiệt hại về sức khỏe.

Đại diện bị đơn cho rằng, khoảng 19 giờ ngày 25/03/2021 khi ông K điều khiển xe mô tô biển số 65E1-460.36 đi làm ở Khu vực T, trên đường về Quốc lộ I, đến gần cầu S, ông K đang chạy xe tuyến đường 01 chiều có dải phân cách thì ông T đột nhiên từ dải phân cách chạy ngang lộ, ông K không kịp lái xe tránh nên đã va chạm gây thương tích ngoài ý muốn. Do ông T có phần lỗi của người đi bộ nên yêu cầu giải quyết theo quy định pháp luật.

Tại phiên tòa, đại diện bị đơn đồng ý bồi thường thêm cho nguyên đơn số tiền 40.000.000 đồng (Bốn mươi triệu đồng), đại diện nguyên đơn và Người có quyền lợi và nghĩa vụ liên quan bà Nguyễn Ánh H và bà Nguyễn Thị C không đồng ý và yêu cầu Tòa án giải quyết theo quy định pháp luật.

Để xác định trách nhiệm bồi thường thiệt hại cần xác định rõ nguyên nhân, hậu quả và mối quan hệ nhân quả giữa hành vi và hậu quả xảy ra. Xem xét sơ đồ hiện trường và kết quả ghi lời khai để xác định, đánh giá mức độ lỗi của các bên liên quan làm căn cứ bồi thường thiệt hại. Theo đó, cần xác định đâu là lỗi chính, đâu là lỗi liên quan, đâu là nguyên nhân trực tiếp dẫn tới tai nạn giao thông và là nguyên nhân trực tiếp dẫn tới hậu quả. Mối quan hệ nhân quả giữa thiệt hại xảy ra và hành vi xâm phạm. Thiệt hại xảy ra phải là kết quả tất yếu của hành vi xâm phạm và ngược lại hành vi xâm phạm là nguyên nhân gây ra thiệt hại theo quy định tại Điều 584 và Điều 585 Bộ luật dân sự năm 2015.

Hội đồng xét xử xét thấy, bị đơn có hành vi điều khiển xe mô tô biển số 65E1-460.36 đi không đúng làn đường quy định, gây tai nạn giao thông đã xâm

phạm sức khỏe của nguyên đơn, gây thiệt hại về sức khỏe và tinh thần của nguyên đơn, nguyên đơn bị đứt lia chân phải, theo Bản kết luận giám định pháp y về thương tích số 164/TgT ngày 08/7/2021 thì tỷ lệ tổn thương cơ thể do thương tích gây nên là 41%. Thiệt hại của nguyên đơn là kết quả của hành vi bị đơn gây tai nạn giao thông xâm phạm sức khỏe của nguyên đơn nên bị đơn phải bồi thường một khoản tiền bù đắp tổn thất.

Tuy nhiên, theo Thông báo kết quả điều tra, xác minh, giải quyết vụ tai nạn giao thông ngày 20/5/2021 của **Phòng Cảnh sát giao thông đường bộ - đường sắt Công an thành phố C** có nội dung: Nguyên nhân của vụ tai nạn giao thông là người đi bộ chỉ được qua đường ở những nơi có vạch kẻ đường dành cho người đi bộ, quy định tại khoản 2 Điều 32 Luật giao thông đường bộ năm 2008; Lỗi của các bên liên quan vụ tai nạn giao thông được xác định: Người đi bộ vi phạm vào khoản 2 Điều 32 Luật giao thông đường bộ năm 2008, Người điều khiển xe mô tô biển số 65E1-460.36 vi phạm đi không đúng làn đường quy định.

Đồng thời, theo tài liệu vụ tai nạn giao thông do **Đội cảnh sát giao thông số B** cung cấp và xác định: Đoạn đường xảy ra tai nạn giao thông cho phép tốc độ tối đa là 70km/h; Người đi bộ có nồng độ cồn nhưng theo quy định không xử phạt vi phạm hành chính; Nguyên nhân của vụ TNGT là do lỗi hỗn hợp: Lỗi của người đi bộ là ông **T** có lỗi là qua đường không đảm bảo an toàn, gây tai nạn giao thông; Lỗi của ông **K** là điều khiển xe đi không đúng làn đường quy định, gây tai nạn giao thông.

Xét thấy, theo sơ đồ hiện trường vụ tai nạn giao thông thì ông **K** điều khiển xe không đúng làn đường quy định, đây là vị trí làn đường dành cho xe ô tô và là vị trí nguy hiểm khi điều khiển xe mô tô, mặt khác ông **K** điều khiển xe với tốc độ cao nên khi va chạm với xe của ông **T** thì không xử lý kịp. Tuy nhiên, đoạn đường cho phép chạy tối đa là 70km/h, trong khi đó ông **T** qua đường không đúng quy định nhưng nếu ông **K** chạy trên làn đường của mình ở vị trí làn đường dành cho xe mô tô là vị trí ít nguy hiểm hơn thì sẽ không xảy ra tai nạn giao thông.

Do đó, **Đội cảnh sát giao thông số B** xác định nguyên nhân gây tai nạn giao thông do lỗi hỗn hợp là phù hợp. Hội đồng xét xử xác định lỗi của ông **T** và ông **K** trong vụ tai nạn này là ngang nhau là phù hợp sơ đồ hiện trường và thực tế. Ông **T** và ông **K** có lỗi ngang nhau nên thiệt hại xảy ra cũng được chia đều cho cả hai.

Đồng thời, theo các tài liệu, chứng cứ nguyên đơn cung cấp nhằm chứng minh cho yêu cầu của mình là có căn cứ là hợp pháp gồm: Bảng kê viện phí, các hóa đơn bán hàng, các phiếu thu và đơn thuốc do **Bệnh viện Đ1** cung cấp và biên lai thu tiền của **Bệnh viện Đ2** cung cấp. Xét các tài liệu nêu trên đáp ứng yêu cầu của một chứng cứ theo quy định tại Điều 93 của Bộ luật tố tụng dân sự năm 2015.

* Xét yêu cầu của nguyên đơn:

- Đối với yêu cầu bồi thường tiền thuốc theo toa vé là 70.500.000 đồng. Nguyên đơn căn cứ vào hai Bảng kê viện phí, các hóa đơn bán hàng, các phiếu thu và đơn thuốc do **Bệnh viện Đ1** cung cấp và biên lai thu tiền của **Bệnh viện Đ2** cung cấp cho ông **T**. Cụ thể như sau:

+ Hai Bảng kê viện phí ngày 15/7/2024 được tính từ việc tổng hợp số tiền của các Phiếu công khai thuốc hàng ngày tính từ ngày 27/3/2021 đến 14/7/2021 theo Hóa đơn bán hàng ngày 15/4/2021, Phiếu thu ngày 15/4/2021; Hóa đơn bán hàng ngày 14/7/2021, Phiếu thu ngày 14/7/2021 nên ra tổng số tiền lần lượt là 38.675.240 đồng và 9.281.862 đồng theo hai Bảng kê viện phí ngày 15/7/2024 do **Bệnh viện Đ1** cung cấp.

+ Số tiền còn lại được tính từ các hóa đơn bán hàng các ngày 23/4/2021, 29/4/2021 và 14/5/2021 do **Bệnh viện Đ1** cung cấp; Biên lai thu tiền ngày 06/7/2021 của **Bệnh viện Đ2** cung cấp; các phiếu thu cùng đơn thuốc các ngày 06/4/2021, 12/4/2021, 08/7/2021 do **Bệnh viện Đ1** cung cấp.

Xét tổng số tiền chi phí là 70.564.882 đồng (Bảy mươi triệu năm trăm sáu mươi bốn nghìn tám trăm tám mươi hai đồng), đây là chi phí hợp lý cho việc khám bệnh, chữa bệnh theo quy định của pháp luật về khám bệnh, chữa bệnh cho người bị thiệt hại theo quy định tại Điểm a khoản 1 Điều 7 Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022 hướng dẫn áp dụng một số quy định của Bộ luật dân sự về trách nhiệm bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng nên có cơ sở chấp nhận chi phí này. (1)

- Đối với yêu cầu bồi thường tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian điều trị nội trú là 31 ngày x 300.000đồng/ngày = 9.300.000 đồng; Tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục là 09 tháng (270 ngày): 270 ngày x 300.000đồng/ngày = 81.000.000 đồng.

Đại diện nguyên đơn cho rằng căn cứ vào việc ông **T** là thợ hồ là lao động phổ thông nên yêu cầu tính số tiền là 300.000 đồng/ngày, căn cứ vào việc ông **T** có thu nhập ổn định từ việc làm thợ hồ nhưng chỉ khi có người thuê mới đi làm

nên không cung cấp được xác nhận tiền công trung bình của 03 tháng liền kề trước thời điểm thiệt hại xảy ra. Do không cung cấp được căn cứ thu nhập trung bình của lao động cùng loại tại địa phương trong khoảng thời gian thu nhập thực tế bị mất và không cung cấp được xác nhận việc ông **T** là thợ hồ, có mức thu nhập ổn định từ tiền lương thợ hồ nên ông **T** tính bình quân ngày công lao động của nam là 300.000 đồng/ngày.

Xét thu nhập thực tế bị mất của ông **T** được quy định tại Điểm b khoản 2 Điều 7 Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022 hướng dẫn áp dụng một số quy định của Bộ luật dân sự về trách nhiệm bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng nên có cơ sở chấp nhận chi phí này.

Tuy nhiên, theo Nghị định số 74/2024/NĐ-CP ngày 30/6/2024 quy định mức lương tối thiểu tháng và mức lương tối thiểu giờ áp dụng đối với người lao động làm việc theo hợp đồng lao động xác định lương tối thiểu vùng tại các quận thuộc Thành phố Cần Thơ là vùng II là 4.410.000 đồng/tháng.

Theo Điểm b khoản 2 Điều 7 Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022 xác định ngày lương tối thiểu vùng được xác định là 01 tháng lương tối thiểu vùng do Nhà nước quy định chia cho 26 ngày.

Do đó, thu nhập thực tế bị mất của ông **T** được xác định: Ngày công lao động của ông **T** bị mất thu nhập khi điều trị thương tích 31 ngày: $4.410.000 \text{ đồng}/26 \text{ ngày} = 169.615 \text{ đồng}/\text{ngày} \times 31 \text{ ngày} = 5.258.065 \text{ đồng}$ (Năm triệu hai trăm năm mươi tám nghìn không trăm sáu mươi lăm đồng). (2)

Đối với yêu cầu trả tiền mất thu nhập của ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục là 09 tháng. Xét nguyên đơn không cung cấp được tài liệu, chứng cứ chứng minh nên không có cơ sở xem xét.

- Đối với yêu cầu bồi thường tiền chăm sóc bồi dưỡng cho ông **T** trong thời gian thương tích chưa bình phục là 20.000.000 đồng. Đại diện nguyên đơn cho rằng căn cứ vào việc ăn uống bồi dưỡng sức khỏe hàng ngày cho ông **T** trong lúc điều trị thương tích tại bệnh viện và sau khi xuất viện về nhà, việc ăn uống bồi dưỡng thì không có hóa đơn chứng từ cung cấp cho Tòa án.

Xét đây là chi phí hợp lý cho việc bồi dưỡng, phục hồi sức khỏe theo quy định của pháp luật về khám bệnh, chữa bệnh cho người bị thiệt hại theo quy định tại Điểm b khoản 1 Điều 7 Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022 hướng dẫn áp dụng một số quy định của Bộ luật Dân sự về trách nhiệm bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng : “b) Chi phí bồi dưỡng sức khỏe cho người bị thiệt hại được xác định là 01 ngày lương tối thiểu vùng tại cơ sở khám

bệnh, chữa bệnh cho 01 ngày khám bệnh, chữa bệnh theo số ngày trong hồ sơ bệnh án”.

Theo Nghị định số 74/2024/NĐ-CP ngày 30/6/2024 quy định mức lương tối thiểu tháng và mức lương tối thiểu giờ áp dụng đối với người lao động làm việc theo hợp đồng lao động xác định lương tối thiểu vùng tại các quận thuộc Thành phố Cần Thơ là vùng II là 4.410.000 đồng/tháng.

Theo Điểm b khoản 2 Điều 7 Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022 xác định ngày lương tối thiểu vùng được xác định là 01 tháng lương tối thiểu vùng do Nhà nước quy định chia cho 26 ngày.

Do đó, chi phí chăm sóc bồi dưỡng ông **T** trong thời gian điều trị là 31 ngày: $4.410.000 \text{ đồng}/26 \text{ ngày} = 169.615 \text{ đ}/\text{ngày} \times 31 \text{ ngày} = 5.258.065 \text{ đồng}$ (Năm triệu hai trăm năm mươi tám nghìn không trăm sáu mươi lăm đồng). (3)

- Đối với yêu cầu bồi thường chi phí khác phục vụ điều trị, tái khám điều trị là 2.400.000 đồng (04 lần tái khám điều trị thương tích) thì nguyên đơn không có hóa đơn chứng từ cung cấp cho Tòa án.

Xét đây là chi phí hợp lý theo quy định tại Điểm a khoản 1 Điều 7 Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022 về thuê phương tiện đưa người bị thiệt hại đến cơ sở khám chữa bệnh và trở về nơi ở nhưng nguyên đơn không cung cấp hóa đơn chứng từ và tài liệu chứng cứ nên không có cơ sở xem xét.

- Đối với yêu cầu bồi thường tiền tổn thất tinh thần là 40 tháng x 2.340.000 đồng/tháng = 93.600.000 đồng. Đại diện nguyên đơn cho rằng từ lúc bị tai nạn đến nay ông **T** bị suy giảm sức khỏe và tinh thần không ổn định do tỷ lệ thương tích quá cao, ảnh hưởng đến việc đi lại và lao động của ông **T** nên yêu cầu bồi thường theo quy định pháp luật.

Thiệt hại về tinh thần là tổn thất tinh thần do bị xâm phạm sức khỏe, mà chủ thể bị xâm phạm hoặc người thân thích của họ phải chịu và cần phải được bồi thường một khoản tiền bù đắp tổn thất đó.

Theo khoản 2 Điều 590 BLDS quy định: “2. Người chịu trách nhiệm bồi thường trong trường hợp sức khỏe của người khác bị xâm phạm phải bồi thường thiệt hại theo quy định tại khoản 1 Điều này và một khoản tiền khác để bù đắp tổn thất về tinh thần mà người đó gánh chịu. Mức bồi thường bù đắp tổn thất về tinh thần do các bên thỏa thuận; nếu không thỏa thuận được thì mức tối đa cho một người có sức khỏe bị xâm phạm không quá năm mươi lần mức lương cơ sở do Nhà nước quy định.”

Do đó, nguyên đơn yêu cầu bồi thường tiền tổn thất tinh thần 40 tháng x số tiền lương cơ sở hiện nay 2.340.000 đồng = 93.600.000 đồng (Chín mươi ba triệu sáu trăm nghìn đồng) là có cơ sở. (4)

- Đối với yêu cầu bồi thường chi phí cho 02 người (bà Nguyễn Anh H và Nguyễn Thị C) trực tiếp chăm sóc nạn nhân trong thời gian điều trị nội trú tại bệnh viện (bao gồm: đi về, ăn ở, sinh hoạt): 150.000 đồng/2người/ngày x 31 ngày = 9.300.000 đồng thì nguyên đơn không có hóa đơn chứng từ cung cấp cho Tòa án.

Xét đây là chi phí hợp lý theo quy định tại Điểm a khoản 3 Điều 7 Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022: “a) Chi phí hợp lý cho người chăm sóc người bị thiệt hại trong thời gian điều trị bao gồm: tiền tàu, xe đi lại, tiền thuê nhà trọ theo giá trung bình ở địa phương nơi người bị thiệt hại điều trị (nếu có);”. Tuy nhiên, phía nguyên đơn không cung cấp hóa đơn chứng từ và tài liệu chứng cứ chứng minh nên không có cơ sở xem xét.

- Đối với yêu cầu bồi thường tiền ngày công lao động 02 người (bà Nguyễn Anh H và Nguyễn Thị C) nuôi bệnh là 31 ngày x 02 người là 62 ngày x 200.000 đồng/ngày = 12.400.000 đồng (Mười hai triệu bốn trăm nghìn đồng).

Đại diện nguyên đơn cho rằng căn cứ vào việc bà H và bà C là lao động phổ thông nên nguyên đơn yêu cầu tính số tiền là 200.000 đồng/ngày, bà H và bà C có thu nhập ổn định từ việc làm phụ giúp việc nhà nhưng chỉ khi có người thuê mới đi làm nên không cung cấp được xác nhận tiền công trung bình của 03 tháng liền kề trước thời điểm thiệt hại xảy ra. Do bà H và bà C không cung cấp được căn cứ thu nhập trung bình của lao động cùng loại tại địa phương trong khoảng thời gian thu nhập thực tế bị mất và không cung cấp được xác nhận việc bà H và bà C có công việc phụ giúp việc nhà có mức thu nhập ổn định từ tiền lương giúp việc nhà nên nguyên đơn tính bình quân ngày công lao động của nữ là 200.000 đồng/ngày.

Xét thu nhập thực tế bị mất của người chăm sóc cho ông T được quy định tại Điểm b khoản 3 Điều 7 Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022 hướng dẫn áp dụng một số quy định của Bộ luật dân sự về trách nhiệm bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng: “b) Thu nhập thực tế bị mất của người chăm sóc người bị thiệt hại trong thời gian điều trị được xác định theo hướng dẫn tại khoản 2 Điều này;”.

Theo Nghị định số 74/2024/NĐ-CP ngày 30/6/2024 quy định mức lương tối thiểu tháng và mức lương tối thiểu giờ áp dụng đối với người lao động làm

việc theo hợp đồng lao động xác định lương tối thiểu vùng tại các quận thuộc Thành phố Cần Thơ là vùng II là 4.410.000 đồng/tháng.

Theo Điểm b khoản 2 Điều 7 Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022 xác định ngày lương tối thiểu vùng được xác định là 01 tháng lương tối thiểu vùng do Nhà nước quy định chia cho 26 ngày.

Do đó, thu nhập thực tế bị mất của người chăm sóc cho ông **T** được xác định: Thu nhập thực tế bị mất của bà **H** và bà **C** chăm sóc cho ông **T** trong thời gian điều trị thương tích 31 ngày: $4.410.000 \text{ đồng}/26 \text{ ngày} = 169.615 \text{ đồng/ngày}$
 $\times 31 \text{ ngày} = 5.258.065 \text{ đồng/người} \times 02 \text{ người} = 10.516.130 \text{ đồng}$ (Mười triệu năm trăm mười sáu nghìn một trăm ba mươi đồng). (5)

Trên cơ sở đó, xác định tổng các khoản thiệt hại phù hợp là: (1) + (2) + (3) + (4) + (5) = 185.197.142 đồng (Một trăm tám mươi lăm triệu một trăm chín mươi bảy nghìn một trăm bốn mươi hai đồng).

Như đã phân tích trên, xét ông **T** và ông **K** đều có lỗi ngang nhau nên số tiền thiệt hại mỗi người phải chịu là 92.598.571 đồng (Chín mươi hai triệu năm trăm chín mươi tám nghìn năm trăm bảy mươi một đồng) là phù hợp theo quy định tại Điều 584 Bộ luật dân sự năm 2015.

Quá trình giải quyết vụ án và tại phiên tòa, đại diện nguyên đơn đồng ý cản trừ số tiền 35.000.000 đồng (Ba mươi lăm triệu đồng) do bị đơn đã hỗ trợ nên Hội đồng xét xử ghi nhận.

Do đó, bị đơn phải bồi thường cho nguyên đơn số tiền 92.598.571 đồng - 35.000.000 đồng = 57.598.571 đồng (Năm mươi bảy triệu năm trăm chín mươi tám nghìn năm trăm bảy mươi một đồng).

- Đối với Hóa đơn bán lẻ ngày 26/3/2021 do không xác định được chính xác nhà thuốc cung cấp hóa đơn và các phiếu thanh toán các ngày 29/4/2021, 14/5/2021, 25/5/2021, 02/6/2021, 24/6/2021, 13/6/2021 của **Nhà thuốc T3** do không xác định được người mua thuốc đã mua thuốc cho ai, phía nguyên đơn không yêu cầu bồi thường số tiền này nên Hội đồng xét xử ghi nhận.

Từ những phân tích trên, thấy rằng: Ý kiến của đại diện Viện kiểm sát nhân dân quận Ô Môn về việc giải quyết vụ án là phù hợp, tuy nhiên đối với ý kiến cho rằng ông **K** phải chịu phần lỗi nhiều hơn so với ông **T** là chưa phù hợp. Yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn có cơ sở chấp nhận một phần.

Quan điểm của Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của nguyên đơn có cơ sở chấp nhận một phần. Quan điểm của Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của bị đơn không có cơ sở chấp nhận.

[4] Về án phí dân sự sơ thẩm: Do yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn được chấp nhận một phần nên bị đơn phải chịu án phí có giá ngạch đối với nghĩa vụ trả tiền theo quy định của pháp luật.

Vì các lẽ trên,

QUYẾT ĐỊNH:

Căn cứ vào:

- Khoản 6 Điều 26; Điểm a khoản 1 Điều 35; Điều 39; Điều 93; Điều 147; Điều 266; Điều 271 và Điều 273 Bộ luật tố tụng dân sự.

- Điều 584; Điều 585; Điều 586; Điều 589; Điều 590; Điều 357 và Điều 468 của Bộ luật dân sự năm 2015.

- Nghị quyết số 326/UBTVQH14 ngày 30/12/2016 của Ủy ban thường vụ Quốc Hội quy định về mức thu, miễn, giảm, thu, nộp, quản lý và sử dụng án phí và lệ phí Tòa án.

- Nghị định số 74/2024/NĐ-CP ngày 30/6/2024 của Chính phủ quy định mức lương tối thiểu tháng và mức lương tối thiểu giờ áp dụng đối với người lao động làm việc theo hợp đồng lao động.

- Nghị quyết 02/2022/NQ-HĐTP ngày 06/09/2022 của Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao hướng dẫn áp dụng một số quy định của Bộ luật dân sự về trách nhiệm bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng.

Tuyên xử: Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn ông **Nguyễn Chí T.**

Buộc bị đơn ông **Phạm Công K** có nghĩa vụ bồi thường thiệt hại cho nguyên đơn ông **Nguyễn Chí T** số tiền 57.598.571 đồng (Năm mươi bảy triệu năm trăm chín mươi tám nghìn năm trăm bảy mươi một đồng).

Kể từ ngày có đơn yêu cầu thi hành án của người được thi hành án cho đến khi thi hành án xong, bên phải thi hành án còn phải chịu khoản tiền lãi của số tiền còn phải thi hành án theo mức lãi suất quy định tại Điều 357, Điều 468 của Bộ luật dân sự năm 2015.

- Về án phí dân sự sơ thẩm: Bị đơn phải nộp số tiền 2.879.929 đồng (Hai triệu tám trăm bảy mươi chín nghìn chín trăm hai mươi chín đồng) tại Chi cục Thi hành án dân sự quận Ô Môn, thành phố Cần Thơ.

- Về quyền kháng cáo: Trong thời hạn 15 ngày kể từ ngày tuyên án, đương sự được quyền kháng cáo bản án để xin Tòa án nhân dân thành phố Cần Thơ xét xử lại theo thủ tục phúc thẩm.

Trường hợp bản án được thi hành theo quy định tại Điều 2 Luật thi hành án dân sự thì người được thi hành án dân sự, người phải thi hành án dân sự có quyền thỏa thuận thi hành án, quyền yêu cầu thi hành án, tự nguyện thi hành án hoặc bị cưỡng chế thi hành án theo quy định tại các Điều 6, 7, 7a, 7b và 9 Luật thi hành án dân sự; thời hiệu thi hành án được thực hiện theo quy định tại Điều 30 Luật thi hành án dân sự.

Nơi nhận:

- Đương sự;
- VKSND Q. Ô Môn;
- Chi cục THADS Q. Ô Môn;
- TAND TP. Cần Thơ;
- Lưu hồ sơ vụ án.

**TM. HỘI ĐỒNG XÉT XỬ SƠ THẨM
THẨM PHÁN - CHỦ TỌA PHIÊN TÒA**
Đã ký

Lê Thị Thúy Hằng

